

hen i den Retning; den har arbejdet paa at udjævne Forfjellen, den kan ikke i modsat Retning arbejde ligesom paa at stifte en Kile ind imellem disse to Potentser, mellem Kjøbstad og Land. Det er ogsaa yttret, at det vilde være vanskeligt for Kjøbstædernes og Landets Medlemmer i Amtsrådet at arbejde sammen, fordi de forskellige Interesser vilde træde altfor meget frem — eller noget lignende, jeg huffer ikke ganske, med hvilke Ord det blev yttret. Det troer jeg ikke; det er en Frygt, der er ubegrundet. Jeg troer, at denne Frygt har sin Grund deri, at man mere seer hen til Forfjellen end til Interessernes Overensstemmelse; jeg troer, at de Mænd, som udvælges saavel af Kjøbstad som af Land-Communerne, og om hvilke man maa antage, at de høre til dem, der have et mere aabent Sind og en større Dygtighed, nok vilde vide at see de fælles Interesser og fatte dem i Sind. Det har jo viist sig, saaledes som den sidste ærede Taleer udtalte, at Kjøbstæderne og Landet kunne arbejde sammen, idetmindste i een Retning, nemlig i Skoleaabendene, hvori dog en særdeles vigtig Interesse, nemlig Amtsgommens Skolevæsen, har været Gjensidig for deres Forhandling; og jeg vil sige: det samme er Tilfældet her i Rigsdagen. Her er vistnok Ingen, der vil mene, at Rigsdagen har anvendt mere Omhu paa særlige Interesser, det være sig enten Kjøbstædernes eller Landets, end paa de fælles. Dette var de almindelige Betragtninger, jeg havde at gjøre. Jeg skal endnu yttre et Par Ord med Hensyn til et Punkt, som Kjøbstæderne i deres Udtalelser væsentligt have fremhævet. De have nemlig meent, at det Antal af 3 Medlemmer, som de ifølge Udkastets § 2 skulle sende til Amtsrådet, var for ringe, og at de som Følge deraf vilde blive trykkede ligeoverfor Medlemmerne fra Landcommunen. Jeg for mit Vedkommende skal ikke have Noget imod, om Kjøbstæderne bleve noget stærkere repræsenterede — jeg troer ikke, at der vilde opstaae nogen Fare derved — men den Forbring, man har hørt fremsætte, at de vilde have Repræsentanter lige med Landcommunerne, er naturligvis aldeles uberettiget; alt Saadant maa imidlertid fremgaae af en næriere Undersøgelse, og denne skal og maa komme fra Regeringens Side. Endnu et ganske lille

Punkt skal jeg udtale mig om. Der er for langt, at enhver Kjøbstad skulde have sin særlige Repræsentant; men dette lader sig dog ganske vist ikke gjøre. Man gaaer ogsaa derved ud fra en forskjellig Interesse, som Enhver især skulde have, istedetfor fra det Synspunkt, at Interesserne ere forenede, og consequent maatte man altsaa komme til den Slutning, at ogsaa Landet skulde have en Repræsentant fra hver af de forskellige Egne; thi det er ganske vist, at det kan være saa, at forskellige Egne i Amtskrebsen kunne have ganske forskellige Interesser; men Lovudkastet er heller ikke til Hindrer for, at alle Medlemmer af Amtskrebsen kunne vælges fra een Kant. Jeg vil nævne som Exempel Thisted Amt. Derfor alle Medlemmerne bleve valgte f. Ex. fra Thy, saa kunde Morsø have den samme Grund til at klage over, at den ikke var repræsenteret, at dens Interesser bleve tilfidesatte, som nu den ene Kjøbstad kan besvære sig over, at dens Interesser blive tilfidesatte, fordi den ingen Repræsentant har; de kunde sige: De vilde forsumme vore Veie, vore Broer osv., og jeg troer derfor, at det ikke kan lade sig gjøre. Et andet Spørgsmaal er det, om det ikke burde findes i Loven, at Kjøbstædernes Medlemmer skulde vælges fra forskellige Kjøbstæder; saaledes som Loven er affattet, kunne alle 3 Medlemmer vælges fra samme Kjøbstad, og sjøndt dette vistnok er Noget, som vil blive afgjort ved Valgene med Willighed, vil jeg dog henstille, om det ikke rettest burde findes i selve Loven.

H. Sage: Jeg troer, at denne, ligesom tidligere Forhandlinger, afgiver et Vidnesbyrd om, at det er uheldigt, at vi have behandlet Communalordningen stykkevis. Der forelæa i sin Tid et omfattende Materiale, hvorpaa en fuldstændig Communallov kunde bygges. Jeg troer imidlertid, den gik for vidt, idet den inddrog Skattevæsenet under sig og indeholdt tilige en omfattende Forandring af Inddelingen af Landet. Havde man indskrænket sig mere, var det muligt, at vi allerede nu vilde have haft en omfattende Communallov, men istedet derfor gik man stykkevis frem; forskellige Ministerier, forskellige Rigsdage kom til at af-